

причины: първата за Божіето достоинство, което са хъли; втората за расположеніе-то на челоуѣка, който сзгрѣшава; тхлкъвамъ и двѣтѣ. За да ти дамъ да разбмѣешь Божіето достоинство, азъ нещъ да ти истхлкъвамъ (колкото може челоуѣческиатъ умъ) що е Богъ, и да ти кажъ: че той е безвиновното сщество, крайната благость, крайната онаа премждрость, която е сздадала отъ нищо сичкыты видимы, и невидимы; вседържителтъ онзи царь, когото сдшша небо-то, земата, Ядзтъ; страшниатъ онзи сждіа на живыты, и мъртвыты, когото пѣснословатъ ангелити, сджатъ мѡ челоуѣцити, и треператъ отъ него демонити, покланя мѡ са сичкото естество. Само това ти казвамъ: че Богъ е милостивіатъ онзи твой благодѣтель, който отъ глина, що си былъ, тѡ е сздадалъ по свой образъ, и по подобіе, и ти е далъ и живота, и дшшата; който за любовь-та ти е станхлъ челоуѣкъ, пострадалъ, умрѣлъ на единъ кръсть, пролѣлъ сичката си кръвъ за да тѡ искѡпи. Казвамъ ти: че той е челоуѣколюбивіатъ ти отецъ, който тѡ е направилъ сынъ чрезъ благодать-та на сыноположеніето въ сватото кръщеніе, далъ ти е многоцѣнно достоиніе, таинственныты сзкровица на черквата си, и поставилъ тѡ е на слѣдникъ на царството небесно; може ли да бжде по-голѣмо благодѣніе отъ това? Ты грѣшишь, и грѣхътъ ти е една неблагоприятность, която ты показашъ кхмъ благодѣтелѡ си, и кхмъ ваща си. Ты въ него часъ забравашъ благодѣніята мѡ, отхвърлашь любовь-та мѡ, потхпкѡвашъ кръвъ-та мѡ, презырашь евангеліето мѡ: помысли, толкази неблагоприятность колка са вижда едномѡ Богѡ, благодѣтелю, и отцѡ, който толко тѡ е благодѣтелствовалъ, толко тѡ е обыхлъ? Хрістіане, дѡматъ, че когато Іудій Кесарь видѣлъ убійциты, които были дошли да го убійжтъ вхтрѣ въ Сената, и зарихлъ междѡ тѣхъ и Брѡта, когото като сынъ обыхлалъ, „и ты ли чѡдо?“ рѣкхлъ, и подиръ това си закрылъ лицето сз дрехата си, за да не гледа толка неблагоприятность, отъ която са оплашилъ повѣче нежели отъ смърть-та. „Кнѡзи людстии сообрашасѡ въ ѡпѣ на Гѡспода, ѡ на Хріста ѡгѡ.“(1) Іудеи, ѡретици, нечестиви, невѣрници, богоборци са взоржжаватъ противъ Бога, и противъ единороднѡ мѡ сынъ Исуса Хріста, воюватъ противъ Евангеліето мѡ, псѡватъ името мѡ; сз тѣхъ са сговарашъ и ты, Хрістіанино, когато сзгрѣшавашъ. Сго-

[1] Псал. 2, ст. 2.